

РЕШЕНИЕ

№ 1129

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11751** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), вр. чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалбата на И. Я. Я. от [населено място] срещу Предписание от 18.11.2022 година, издадено от Комисия в състав : Главен специалист „Строителен инвеститорски контрол“, Главен специалист „Инвеститорски контрол и контрол по строителството“ и Главен специалист „Незаконно строителство и инвеститорски контрол“ в район „К.“, Столична община, с което е разпоредено премахване на поставен фургон в недвижим имот с идентификатор 68134.8550.344 по Кадастралната карта и кадастралния регистър на [населено място], находящ се в [населено място],[жк], ул. 26-та № 7, в срок от 20 дни.
Жалбоподателят твърди, че предписанието е издадено от некомпетентен орган, при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в противоречие с целта му. Твърди, че издателят на акта не е оправомощен да издава предписания. Твърди, че не е уведомен за започналото административно производство, поради което е лишен от възможността да представи доказателства. Твърди, че предписанието не отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Твърди, че фургонът не е строеж, по смисъла на § 5, т. 38 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, а преместваем обект по § 5, т. 80 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, поради което процедурата за премахването му е по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ и не е спазена. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на оспореното предписание. В условията на евентуалност, моли предписанието да бъде

отменено. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разnosки. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия в състав : Главен специалист „Строителен инвеститорски контрол“, Главен специалист „Инвеститорски контрол и контрол по строителството“ и Главен специалист „Незаконно строителство и инвеститорски контрол“ в район „К.“, Столична община, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че актът е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи, приема за установено от фактическа страна следното:

Предписание от 18.11.200 година, издадено от Комисия в състав : Главен специалист „Строителен инвеститорски контрол“, Главен специалист „Инвеститорски контрол и контрол по строителството“ и Главен специалист „Незаконно строителство и инвеститорски контрол“ в район „К.“, Столична община, е връчено на жалбоподателя на 18.11.2022 година, видно от отбелязването върху акта, поради което подадената на 02.12.2022 година, чрез пощенски оператор, жалба е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена от адресата на акта, поради което съдът намира, че е допустима за разглеждане.

Административно производство е започнало въз основа на сигнал от 02.11.2022 година, че в зелените площи, находящи се в [населено място], район „К.“, [жк], ул. 26, № 7, пред апартамент № 1, И. Я. е поставил фургон.

В Констативен протокол от 17.11.2022 година е обективизирана извършената от служители на район „К.“ проверка по сигнала в техническия архив. В протокола е отразено, че не е издадено разрешение за поставяне на фургон в имота.

В Констативен протокол от 18.11.2022 година е обективизирана извършената от служители на район „К.“ проверка по сигнала на място. Отразено е, че в източната част на имот с идентификатор 68134.8550.344, находящ се в [населено място], район „К.“, [жк], ул. 26, № 7, в непосредствена близост до страничната регулационна граница на УПИ II-344, кв. 95 с УПИ III-343, кв. 95, е разположен фургон. В протокола е отбелязано, че И. Я. е присъствал при извършване на проверката. Отразено е, че са изискани строителни книжа, но такива не са представени.

На 18.11.2022 година, Комисия в състав : Главен специалист „Строителен инвеститорски контрол“, Главен специалист „Инвеститорски контрол и контрол по строителството“ и Главен специалист „Незаконно строителство и инвеститорски контрол“ в район „К.“, Столична община, е издала оспореното предписание, с което е разпоредено премахване на поставен фургон в недвижим имот с идентификатор 68134.8550.344 по Кадастралната карта и кадастралния регистър на [населено място], находящ се в [населено място], [жк], ул. 26-та № 7, в срок от 20 дни. В предписанието е посочено, че при неизпълнение ще бъде потърсена административнонаказателна отговорност по Закона за административните нарушения и наказания и ЗУТ.

Жалбоподателят се легитимира като собственик на самостоятелен обект в сграда,

находяща се в [населено място], район „К.“, ул. 26-та“, № 7, бл. А, ет. 1 с идентификатор 68134.8550.344.2.1 и 2,26 % ид.ч., равняващи са на 42,83 кв.м. от поземлен имот с идентификатор 68134.8550.344, въз основа на Нотариален акт № 4, т. I, рег. № 775, н.д. № 4/2301.2020 година.

Оспореното предписание има характеристиките на индивидуален административен акт по устройство на територията, доколкото съдържа властническо волеизявление на административен орган, с което на адресата е вменено извършване на конкретни действия, т. е. вменени са задължения, с което безспорно е засегната неблагоприятно правната му сфера.

С оспореното предписание, от една страна се създават задължения за неговия адресат, а от друга – неизпълнението му е основание за ангажиране на административнонаказателната му отговорност по реда на Глава двадесет и трета от ЗУТ (чл. 232-239).

Легално определение на понятието „преместваем обект“ е дадено в § 5, т. 80 от допълнителните разпоредби на ЗУТ и това е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

В разпоредбата на чл. 57а от ЗУТ са посочени материалноправните предпоставки за премахване на преместваеми обекти, както и процедурата за това.

Служителите за контрол по строителството в администрацията на всяка община (район) съставят констативен акт за установяване на предпоставките за премахване на преместваеми обекти. Въз основа на акта, кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице, издават заповед за премахване на обекта, арг. чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ.

В конкретния случай, предписанието, което по същество представлява заповед за премахване на преместваем обект, е издадено от Комисия, за която не са представени доказателства, че е оправомощена от кмета на района. От представените длъжностни характеристики на членовете на Комисията е видно, че на служителите са възложени правомощията по чл. 223 от ЗУТ. С така представените длъжностни характеристики на служителите не са делегирани правомощията по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ, а правомощия са съставяне на констативни актове.

Предвид горното съдът намира, че обжалваното предписание е издадено от некомпетентен орган и следва да бъде прогласено за нищожно.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 1 260 лева, от които : 10 лева – платена държавна такса за образуване на делото и 1 250 лева – изплатено възнаграждение по договор за правна помощ от 02.12.2022 година. Възнаграждението е в размера по чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 година за минималните размери на

адвокатските възнаграждения, поради което възражението за прекомерност е неоснователно.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 1 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Предписание от 18.11.2022 година, издадено от Комисия в състав : Главен специалист „Строителен инвеститорски контрол“, Главен специалист „Инвеститорски контрол и контрол по строителството“ и Главен специалист „Незаконно строителство и инвеститорски контрол“ в район „К.“, Столична община, с което е разпоредено премахване на поставен фургон в недвижим имот с идентификатор 68134.8550.344 по Кадастралната карта и кадастралния регистър на [населено място], находящ се в [населено място],[жк], ул. 26-та № 7, в срок от 20 дни по жалбата на И. Я. Я., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0.

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ НА И. Я. Я., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 сумата от 1 260 (хиляда двеста и шестдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: